

Motion till riksdagen 2019/20:2262

av **Betty Malmberg (M)**

Sverige överimplementerar EU:s lagar

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att Sverige bör verka för att Europeiska revisionsrätten gör en jämförande granskning av implementering och efterlevnad av EU-direktiv som rör näringsverksamhet, och detta tillkännager riksdagen för regeringen.
2. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att överväga att uppdra åt svenska myndigheter att inom sitt respektive ansvarsområde sammanställa förteckningar över de svenska lagkrav som går utöver EU:s miniregler och tillkännager detta för regeringen.

Motivering

På EU-upplysningens hemsida står följande att läsa: EU betonar betydelsen av fri konkurrens mellan företag och vikten av att de kan agera på lika villkor. Syftet med EU:s konkurrensregler är därför att skapa en effektiv och rättvis konkurrens. För att kontrollera konkurrensen har EU regler som sätter gränser för vad företag kan göra och hur medlemsländerna får agera för att inte begränsa konkurrensen. Både statliga och privata företag berörs av EU:s konkurrensregler.

Lika villkor är således grunden för all näringsverksamhet inom EU. Därför blir det märkligt att olika länders myndigheter kan tolka och implementera EU:s direktiv på så olika sätt. För att bringa klarhet i denna fråga bör en granskning av förhållandena vidtas.

Detta gäller i synnerhet lantbrukares villkor men även näringsverksamhet i allmänhet och hur offentliga upphandlingar hanteras.

Av näringsutskottets betänkande 2015/16:NU15 och 2016/17:NU12 framgår att företeelsen ”gold-plating” är ett ”stående inslag i de utbildningar Tillväxtverket nu håller för regelgivare på myndigheter, departement och kommittéer”. Utbildning är självklart bra men det gäller också att följa upp huruvida utbildningen gör någon reell skillnad i de beslut som tjänstemän fattar i själva yrkesutövandet. Om det nämns inget.

”Lika villkor” är en välkänd paroll då det gäller svenska lantbruksföretagares möjlighet att konkurrera på den europeiska marknaden. De flesta uttrycker också full förståelse för ambitionen då de får kännedom om den stora prisskillnad som finns i kostnader för svenska lantbrukares produktion, jämfört med deras europeiska kollegors. Kostnader som inte härrör från råvaror eller geografiska betingelser utan i beslut fattade av svenska politiker, eller tolkningar av EU-direktiv gjorda av svenska myndigheter, och som ligger utanför den enskilde näringsidkarens kontroll. Exempel på sådana frågor är djurskydd, djurhälsa och miljöhänsyn.

Detta är naturligtvis viktiga politiska ställningstaganden men de försvårar och försämrar samtidigt våra svenska företags konkurrenskraft på en internationell marknad, utan att företagen har kompenserats för detta. Det är inte rimligt. Konkurrensverket har till exempel uttalat att svenskt jordbruk har drygt tio procentenheter lägre marginaler i sin verksamhet jämfört med genomsnittlandet i Europa.

Tar vi dessutom hänsyn till svårigheterna att ställa krav på dessa mervärden i samband med offentliga upphandlingar av livsmedel är det ytterligare problematiskt att få logiken att gå ihop.

Men detta gäller inte bara lantbruksföretagare utan kan även gälla företag som söker riskkapital hos Almi. I Sverige kan Almi inte bevilja sådant stöd såvida det inte finns ytterligare ett företag som samtidigt går in som partner. Det innebär att ett företag som söker lån för att expandera inte bara delar sin företagsidé med Almi, utan måste dela den med ytterligare en ny part. Detta torde vara ett svårt steg att ta och förhindrar säkerligen många företagare att fullfölja sin ansökan. Enligt uppgift fungerar inte andra EU-länders riskkapitalhantering på detta vis.

Med hänvisning till ovan anser undertecknad att Sverige bör verka för att den Europeiska revisionsrätten ska göra en granskning av olika länders implementering och efterlevnad av EU-direktiv på näringsområdet samt att svenska myndigheter får i uppdrag att granska vilka svenska lagkrav, inom sina respektive ansvarsområden, som går längre än EU:s minimikrav. Detta bör riksdagen ge regeringen tillkänna.

Betty Malmberg (M)